

De La Vol Geheimen

De volgende ochtend was de straat weer gewoon. Grijsze stoeptegels, een grasspriet tussen de voegen, een slaperige buurtkat. Charlie keek toch even extra goed rond toen hij naar school liep.

En daar lag het...nóg een stukje stof.

Dit was een bruinig lapje, met een stukje zwart eraan, precies de grootte van zijn duim. Het lag vlakbij de boom op de hoek, alsof iemand het er expres had neergelegd.

Charlie keek links.
Daarna naar rechts.
Niemand.

Hij pakte het lapje op en voelde hetzelfde als gisteren, warm, zacht.
Hij vroeg zich af of het lapje op hem had liggen wachten.

“Dit is vreemd,” fluisterde hij, maar zijn mond trok in een glimlach.
Die dag in de klas kon hij zich nauwelijks concentreren. De sommen trokken langs als slaperige slakken. De geschiedenisles ging over ridders, maar in Charlie’s hoofd gingen de ridders al snel veranderen in luiaards met zwaarden die in bomen hingen.

Zodra de bel ging, rende hij naar huis.